

SLOVENSKI NAROD.

Ishaja vsak dan sveder, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poštnina znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravništvo je v Gospodskih ulicah št. 12. Upravništvu naj se blagovoljno pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Vašatyja zadnji govor.

Mladočeški poslanec dr. Vašaty je mož brez-ozirne resnicoljubnosti in s tega stališča soditi nam je tudi njega zadnji veliki govor, s katerim je tako silno razdražil naših oficijoznih in nemško-liberalnih politikov živce. Senzacionalni ta govor dal bi se tudi s podatki o razmerah na Slovenskem popolniti, potem bi bil šele celotna, pristna, po naravi posneta slika, toda z ozirom na tiskovnega zakona drakonična določila se ne upamo s svojimi opomnjami na dan in zato bodemo le na kratko podali čitateljem jedro tega, kar je govoril neustrašeni Vašaty.

Pravosodnega ministra zadnji budgetni govor o jezikovnih naredbah, veljavnih na Češkem — rekel je Vašaty — so bile zgolj puhle fraze, kar dokazuje preteklost pa tudi sedanjost. Tudi pravo krome češke priznavalo se je že večkrat slovesno, a objavljenje teh priznanj zmatra se za hudodelstvo, za žaljenje Velečanstva, to je pa le mogoče za vlado sedanjega pravosodnega ministra, kajti Čehi so pred pisanimi zakoni sedaj brezpravni.

Tudi sedanjega pravosodnega ministra prednik ni bil nič boljši. Svoječasno povabil ga je bil češki klub, da mu poroča o svojem delovanju kot minister in zastopnik čeških interesov. Govoril je bil nekaj o svojem „delovanju“ in to je vzbudilo v klubu splošno, nezadržljivo veselost, tako da je nekdo celo uprašal ministra-rojaka, je li resnično občno inenjenje, da on svoje ministersko pero le jedenkrat na mesec zamoči v uradno svoje črnilo, — samo tedaj, kadar podpiše pobotnico za svojo plačo. Od tedaj se minister-rojak ni več pokazal v češkem klubu. Kot minister-rojak ni storil Pražák za Čeha ničesar, a kot pravosodni minister gledal je molčé, da so se kršili zakoni, imel je celo pogum zagovarjati tako kršenje in zato zmatrali bi češki rodoljubi za nekako koncesijo, da pošlje ministerski predsednik barona Pražáka tja, od koder ga je bil poklical, mesto njega pa nastavi vestnega patrijota, kateri bode dostojno zastopal pravice naroda češkega.

Pred kratkim šel je v pokoj predsednik najvišjega sodišča Schmerling in oficijozni in neoficijozni židovski listi slavili so ga pri tej priliki na

vso moč. Kako upravičeno je bilo to hvalisanje, vidi se iz tega, da so se za časa Schmerlingovega predsedovanja godile notorične protizakonitosti in storjene prisege se niso spominjali niti Schmerling, niti sodniki. Za časa njegovega predsedovanja odbile so pri neki priliki vse tri inštanice dotično češko ulogo in najvišje sodišče utemeljilo je svojo razsodbo tako-le: Pritožitelj upira se v svoji pritožbi na druge instance razsodbo, pisano v nemškem jeziku; pritožitelj umeje torej nemški jezik, ker se je pritožil proti nemški razsodbi in — zato je pritožbo njegovo odbiti. Iz tega pa sledi za češki narod nauk: Nič nemški, nič nemški in trikrat nič nemški! Cesarских patentov, sodnega reda, celo prisege sodnikove ni upošteval Schmerling, centralist in sovražnik naroda češkega, in zato nimajo Čehi nikakega zaupanja v najvišje sodišče, dokler bodo ondu narodno nenasitni možje zvonec nosili.

Češki narod vé, da je samo v Pragi, samo na Češkem mesto, kjer mu je iskati svoje pravo. Pravosodni minister obljuboval je sicer že marsikaj, a ker je samo teoretski izobražen, praktičnega znanja pa nima nikakega, je to za Čeha še slabše, kajti sedaj upliva razen od prednika prevzete nedobrohotnosti do želja naroda češkega še praktična neskušnost.

Vašaty govoril je nadalje jako obširno in temeljito o punktacijah, dokazal nezakonitost ministerijalne pogodbe z dne 3. februarja 1890 in, popisujoč sedanje razmere, tožil, da so Čehi v umetno ustvarjenem območju nemškega jezika tujci in da se jim slabše godi, nego mej Culukafri. Sveto pravo, enakopravnost, eskamotovala se je z jednim jednim ukazom in levica terja celo naravnost, da naj vlada zasebni dogovor bolj spoštuje nego zakon. To zahteva tudi mož, ki hrepeni po ministerskem fotelji — Bog varuj narode avstrijske takega božičnega darila. Pravosodni minister je s svojimi punktacijskimi ukazi prekršil zakon in imel pri njih izdaji hudoben namen. Ko so izšli ti ukazi, se je predsednik Praškega nadsodišča Temnitschka jokal veselja. — Ministra treba bi bilo deti na zatoženo klop. Moralno sedi že davno ondu, akoprav ni dovolj Čehov, kateri bi tak predlog podpirali.

Na jugu in na severu dela vlada v zvezi z Nemci proti Slovanom. Vlada dela pour le roi de Prusse. Današnja situacijo karakterizujejo najboljše besede Plenerjeve, govornice l. 1889. Tedaj rekel je ta mož: „Sedanja politika avstrijska je v vsej Evropi predmet pomilovanja in zloradosti, in vsak razsoden človek pravi: Tako slabo, kakor se vlada sedaj v Avstriji, se ni vladalo nikdar in to bode na stalno škodo države“.

Da, na stalno škodo države bode, če že ne bode konca zatiranju zvestih in državi udanih narodov. Agresivna nestrpnost Nemcev pa rase od dne do dne. Narod češki postal je v svoji domovini brezpraven in zato zasluži naša takozvana pravna država tisto kritiko, katero je izrekel o propadajočem Rimu Jugurtha: O urbem venalem, mox perituram, si emptorem invenerit.

Govor poslanca dr. Gregorčiča

v 79. seji državnega zbora dne 4. decembra 1891.

(Dalje.)

Primeri se, da kdo v trafiki tega ne dobi, kar zahteva, ali zato, ker zahteva mnogo komadov dotične stvari, recimo 30 pisemskih znamk ali dopisnic, ali pa zato, ker hoče plačati z bakrenimi novci.

Kje drugod bi rekli, da je to smešno ali pa neumno, v Gorici pa ni to nič nenavadnega. Državne uprave dolžnost je pa, da to ubrani, da spomni trafike na prevzete dolžnosti, da ne bodo Slovenci primorani, ako hočejo kaj poslati v bližnjo, povsem slovansko okolico, posluževati se pri tem italijanskih tiskovin.

Brzjavna postaja v Gorici ni namenjena samo za mesto, kjer je 7000 Slovencev, nego tudi za okolico, ki je, izvzemši kraj Ločnik, izključno slovenska in kjer je mnogo trgovine s sadjem in drugimi južnimi pridelki. Vzlic temu nastavljen je pri tem uradu samo jeden uradnik, kateri je zmožen slovenskega jezika. Pred kratkim nastavljeni sta bili dve telegrafistinji, katerih nobena ne zna ni besede slovenske in za te službe se ni razpisal konkurs; je-li sta zmožni nemškega jezika, tega ne vem. Po tem takem seveda se ni čuditi, da se odpravljajo pokvarjene brzjavke. (Čujte! na desni.) Goriški

LISTEK.

Kneginja Ligovska.

(Odlomek romana M. J. Lermontova, poslov. Vrbanov.)

(Dalje.)

Pečorin je sel. Z očmi je hitro ogledal sobo, vse se mu je zdelo nekako čudno. Ko bi ga usoda zanesla kdaj na perzijskega šaha dvor, bi se gotovo prej privadil nego bi se tukaj.

Na prvi pogled bil bi starki prisodil šestdeset let, četudi je v resnici bila mnogo mlajša. Razne tuge so zgrbile njeno postavo, posušile njeno kožo, ki je sedaj po barvi bila podobna staremu pergamentu. Modrikaste žile so se videle na njenih čistih rokah, obraz jej je bil zgrbančen. Vsa njena življenska moč zbrala se je, kakor se je videlo, v njenih očeh, iz katerih je sijala nenavadna dobroželjnost in nerušljiv mir. Pečorin ni vedel, kako bi začel razgovor in je zatorej začel prelistovati knjigo, ki je ležala na mizi. On nikakor ni mislil na knjigo, ali čuden naslov je obrnil na njo njegovo pozornost: Kako si lahko zmirom bogat in srečen. Spisal N. N. Moskva. Tiskal J. G. Glazunov. Cena 25 kopejk. Pečorin se je zasmehljaj.

Ta knjižica je kakor prazen loterijski listek bila rezki izraz sanjarij, praznih nad, praznih, nesrečnih prizadevanj, da bi zboljšali žalostno stanje. Starka je opazila smehljaj in rekla:

— Prosila sem sina, da mi preskrbi to knjigo, ko sem čitala naznanilo v časopisih. V njej pa ni ničesa.

„Jaz mislim, da nobega knjiga ne more človeka naučiti biti srečen. O, ko bi bila sreča znana — ali je vse kaj družega, odgovoril je Pečorin.“

— Seveda — odgovorila je starka — utaplajoči se še prijema za bilko. Mi nismo zmirom bili v takem stanju, kakor sedaj. Moj mož je bil poljski plemenitnik v ruski službi. V dolgi tožbi zgubil je večji del svojega premoženja, kar je pa nam ostalo, smo pa zgubili v poslednji vojni. Moj sin — nadaljevala je z nekim ponosom — ima sedaj dobro mesto in dobro plačo.

Po kratkem molčanju je uprašala:

— Vi ste gotovo prišli k mojemu sinu po kakem opravku? Morda bode vam dolgčas čakati, če je vam prav, pa povejte meni, mu bodem že izporočila.

„Meni je naročil knez Ligovski“, odgovoril je Pečorin: „da bi poprosil vašega sina, da blagovoljno

pride k njemu. Knez ima tožbo, katero ima sedaj v rokah nekda gospod Krasinski. Prosim vas, izročite mu kneževo adresu. Jako mi bodeste ustregli, če pregovorite sina, da pride h knezu jutri zvečer; jaz sam bodem tam“.

Pečorin je napisal naslov, poslovil se in odšel. Ta trenotek odprle so se duri, in zagledal je človeka visoke postave. Pogledala sta drug družega, njijine oči so se srečale in vsak je stopil za korak nazaj. Sovražna čustva pokazala so se obema na obrazih, začudenje je zaprlo obema usta.

„Milostlji gospod, povedati vam moram, da mi ni bilo znano, da ste vi gospod Krasinski, drugače ne bi imel sreče sniti se z vami. Po kaj sem prišel, povedala bode že vam vaša mati.“

Razšla sta se, ne da bi se bila poslovila. Pečorin je odšel. Silno ga je vznemirilo, da je usoda slučajno nanese, da je v Krasinskem spoznal uradnika, katerega je skoro povozil pred nekaterimi dnevi in s katerimi je imel afero v gledališču.

V tem je pa Krasinski, katerega ni nič manj osupnil ta sestanek, sel na stol proti svoji materi, podprl glavo z roko in zamislil se. Ko mu je mati pojasnila, kaj je naročil Pečorin, se je prizadevala mu dokazati, kako ugodno bi bilo, ko bi se on po-

se prvo vijolino in karakterističnim kontrabasom, ponavljajočim ritme domačega kola na Kosovsko bojišče mej mano palih junakov in slika nam v duhu tužne dni zadnje srbske slave. I ta zbor vodil je gospod Kuhar z znano spretnostjo in eleganco.

Nedvedov dični zbor „Ljubezen in spomlad“ zaključil je dostojno ves jako srečno sestavljeni program.

Po tej zadnji točki prečital je tajnik akademičnega društva „Triglava“ došle brzojavne in pismene pozdrave. Bilo jih je kaj dosti od akademičnih, bralnih in sokolskih društev, od imenitnikov slovenskih, nekdanjih in sedanjih nenavzočnih Triglavancov. S posebnim naudušenjem bil je vsprejet brzojav Mariborških Slovenk in oni maloruskega dijaškega društva „Sojuz“-a v Čraovicah, s katerim smo že davno v duševni zvezi. (Konec prih.)

Domače stvari.

— (Družbi sv. Cirila in Metoda) je doposlala 2. decembra t. l. gospa Kotnikova, mati umrlega Frana Kotnika mlaj., njega volilo naši družbi, ki se glasi po testamentni odločbi na 1000 gl. ter iznaša danes vsled odbitih pristojbin in interesov 866 gl. 27 kr. — Častiti rodbini pokojnikovi se je poslala posebna vodstvena zahvala; napominani čin v korist naši družbi pa naj ostane zabeležen v naši kroniki v stalni spomin mladega slovenskega rodoljuba. Vodstvo družbe sv. Cirila in Metoda.

— (Vabilo na Sokolov družbinski večer) v četrtek 17. decembra 1891 v dvorani Ljubljanske čitalnice, pri katerem nastopi prvič Sokolski tamburaški zbor (12 članov „Sokola“), s prijaznim sodelovanjem okteta „pevskega kluba“ in 15 telovadcev „Sokola Ljubljanskega“. Vspored: 1. Knobloch: Sokolska, za tamburico priredil Janko Macak. 2. Farkaš: Vienac hrvatskih pesmi, tamburaški zbor. 3. B. Ipavec: Da te ljubim, poje oktet, tenor-solo g. Pavšek. 4. Skroup: Kje dom je moj? Za tamburico priredil J. Macak. 5. Nedved: Pozdrav Bledu, poje oktet, bariton-solo Jos. Noll. 6. Necke: Božični glasovi, valček za tamburico priredil Jos. Noll. 7. Nove skupine, izvaja 15 telovadcev „Sokola“, zložila brata Benčan in Vernik. 8. Proste telovadne vaje, izvajajo telovadci „Sokola“, spremlja tamburaški zbor. 9. C. Mašek: Strunam, poje oktet. 10. Kolo, narodno-hrvatsko iz Slavonije, tamburaški zbor. 11. Lichtenegger-Farkaš: Lepa naša domovina, tamburaški zbor. 12. C. Mašek: Lahko noč, poje oktet. 13. Dekleva-Abram: Potpourri slovenskih narodnih pesmij, tamburaški zbor. 14. Jenko-Katkič: Naprej, tamburaški zbor. Ustopnina za člane „Sokola“ po 30 kr. Za vse druge goste po 60 kr. za osebo. V dvorani bodo pogrnjene mize. Začetek ob 8. uri zvečer. Reditelj brata Josip Noll, Pavel Skalé. K mnogobrojnejši udeležbi vabi najuljudneje odbor „Sokola“.

— (Naš rojak g. Josip Karol Trtnik) sklenil je včeraj sijajno pogodbo z ravnateljstvom opore v Bregini na tri leta. Prvo leto določenih ima v plačo, pri le trikratnem nastopu na mesec, 7000 mark, v drugem 13.500 in v tretjem 16.500. Tako dokončal je krasno vstrajne in uspešne svoje uke. Predno odide na jesen bodočega leta na svoje mesto, gostoval bode spomladi še po nekaterih večjih gledaliških odrih po Nemčiji v vajo. Naš rojak je junaški tenor in njegov glas ga usposoblja, da bode dobro uspeval tudi na velikem odru Bremskem.

— (Stalni mestni zdravstveni svet) zboroval je v petek dné 11. t. m. pod načelništvom dr. vit. Bleiweisa. Udeležili so se ga skoraj vsi člani. Mestni fizik poročal je o sedanjem zdravstvenem stanju, ki je precej ugodno, kajti mortaliteta znižala se je v primeri z lanskim letom za 8,1 odstotkov, morbiditeta pa je ostala ista. Na dnevnem redu bilo je nadalje uprašanje, kaj je storiti proti razširjajočim se ošpicam in sklenilo se je, nasvetovati mestnemu šolskemu svetu, naj se takoj zapro oni razredi ljudskih šol, v katerih je zbolela večja množica šolarjev. O kanalizaciji nove deželne bolnišnice in o načinu odvajanja vode — po betoniranem kanalu v Ljublanico ali pa v betoniranih grebeničnih jamah — poročal je načelnik. Po živahni in obširni debati sklenilo se je nasvetovati občinskemu svetu sledeče: Dovoliti je deželi, da se po uzorno betoniranem kanalu odvaja voda iz bolnišničnih poslopij, kuhinje, kopeli in perišnice v Ljublanico a le pod pogojem, da se vsa voda poprej

temeljito desinficira, v kanal tedaj staka le očiščena. Odpadki in voda iz mrtvašnice nabira naj se v pravilno izdelanih grebeničnih jamah. — Dalje poročal je mestni fizik o raznih nedostatkih v tukajšnjih lekarnah z ozirom na prodajo tajnih zdravil, tekočin in kroglic, ki se ne izdelujejo po zdravniških predpisih in katerih cene so silno pretirane. Sklenilo se je, še nadalje poizvedavati o takih lekarniških proizvodih potem pa skupno razglasiti njih pravo vrednost in tako opozoriti občinstvo na ta tajna in neopravičeno draga zdravila. — Različni predlogi o potrebnih večji snažnosti v mestu predložili se bodo magistratu, da jih čim prej izvrši.

— (Glas iz občinstva.) Na novi cesti, vodeči od igrišča na Tržaško cesto k novim hišam kranjske stavbene družbe, še zdaj ni ne jedne svetilke, vzlic temu, da stanuje v omenjenih hišah do 200 oseb in več kakor trideset otrok. Vsi ti prebivalci morajo po tej ulici hoditi in ker je kanal že zdavno gotov, bi bil pač že čas, da se naredi potrebne svetilke. — Tudi drug nedostatek, kateri je uprav neodpustljiv, bodi pri tej priliki omenjen. V Ljubljani je okoli 80 novih hiš, katere nimajo številke. Da je to proti jasnemu besedilu zakona, pač ni treba še posebe naglašati. Nekateri teh hiš stoji že več let. Opozarjajoč pristojne faktorje na ta nedostatek, prosimo uljudno, da se na novih tablicah za te hiše naredi samo slovenski napis, in upamo, da se bode ta prošnja uvažila.

— (Hripa) pokazala se je tudi v Ljubljani, kar ni čuda pri pustem, meglenem in vlažnem vremenu, katero imamo že precej dolgo časa. Danes na primer imamo ves dan zopet prav gosto meglo, ki se razprostira po mestu.

— (Cirkus Sidoli.) Predstave, katere prireja ta družba v jahalnici na Tržaški cesti, so vedno slabo obiskane, akopram so res jako dobre in vse pohvale vredne. Gimnastiki so uprav izborni, konji so dobro dresirani, slon te družbe pa je itak že star znanec naše mladine.

— (Redek slučaj.) Prihoda je leto je prestopno le to in ima torej mesec februarij 29 dni in pust je letos ravno 29 dan. Tako je bilo zadujkrat leta 1808 in bode še le zopet 1960.

— (Dolenjsko pevsko društvo v Novem mestu) imelo bode dne 19. t. m. v „Narodnem domu“ zvečer ob 8. uri svoj občni zbor s sledečim vsopredom: 1. Poročilo sedanjega obora. 2. Volitev predsednika 3. Volitev odbora. 4. Volitev revizorja blagajne. 5. Slučajnosti.

— (Najvišje darilo.) Nj. Veleč. cesar daroval je za prebivalce v Trbiži na Koroškem, katerim je bila povodenj po leti največ škode storila, 1000 gl. iz svoje zasebne blagajnice.

— („Popotnik“) glasilo „Zaveze slovenskih učiteljskih društev“, ima v števil. 23. nastopno vsebino: 1. O nalogi šolskega vrta. — 2. Vzgojni pomen otroške igre. — 3. Prirodopisni pouk v jednorazrednicah. — 4. Doneski k zgodovini naših šol. — 5. Društveni vestnik. — 6. Dopisi in druge vesti. — 7. Listek upravnštva. — 8. Natečaji.

— (Na smrt obsojen) je bil pri porotni sodbi v Celji Martin Lah, posestnik v Jurovcah v Majšperški župniji. Nesrečni mož ubil je iz jeze dne 25. oktobra svojega tasta, št. Šalamuna, ker ga je le-ta tožil za 824 gl. Sploh pa so bile žalostne razmere v njegovi domači hiši. Ne zna se, če dobi najvišje pomiloščenje.

— („Tržaški Sokol“) napravi to zimo še nastopne zabave: 31. decembra t. l. „Silvestrov večer“. 23. januarja 1892. l. „Plesni venček“, 1. in 20. februarja „Zabave“, 1. marca „Maskarado.“

— (Bralni oddelek „Tržaškega podpornega in bralnega društva“) napreduje prav lepo. Za majhen mesečni prinos (20 kr., odnosno 30 kr.) se lahko čita vsak dan do 10. ure zvečer v društvenih prostorih raznovrstne časopise in knjige, katere se izposojajo tudi na dom. Upiše se lahko vsak značajan Slovenec, če tudi ni član podpornega oddelka. Članovi se vsprejemajo vsak dan od 7. ure zvečer naprej.

— (Veselica vrlega pevskega društva „Adrija“) v Barkovljah pretekli praznik privabila je prav obilo občinstva in je bilo došlo mnogo domoljubov iz Trsta in iz okolice. Pevski program izvrševali so društveniki prav povoljno. Novi tamburaški zbor, katerega člani so večinoma delavci domačini, obnesel se je prav dobro in je občinstvo odlikovalo pevce in tamburaše z obilnim

in burnim aplavzom. Mlada deklica, bivša gojenka otroškega vrta v Rojanu, deklamovala je prav dobro. V igri „Jaz nesem Italijanka“ so posebno pohvaliti gospici Kobalovo in Kramarjevo in gospode Janša, Sulčič, Ivočič in Skalovič. Čula se je želja, da bi se igra kmalu ponovila.

— (Legar) je razsajal zadnje dni v Goriški okolici posebno v št. Maverskem vikarijatu in umrlo je več mladih deklet. Tudi iz družih krajev na Goriškem naznanjajo se posamični slučajji.

— (Komers v proslavo isterske zmage,) ki so ga priredili združeni slovenski in hrvatski visokošolci na Dunaji, izvršil se je prav sijajno. Navzočih je bilo nad 300 oseb, mej njimi mnogo drž. poslancev slovenskih, hrvatskih, mladočeških in maloruskih. Govorili so dr. Engel, dr. Lang, dr. Ferjančič, Hribar Ivan, dr. Laginja, Spinčič, dr. Frank itd., katerih govori so bili naudušeno vsprejeti. Pevci in tamburaši izvrševali so prav pohvalno muzikalni del zabave. Mej dijaki bilo je navzočih tudi nekoliko Bošnjakov muhamedanov, ki se zavedajo slovenske svoje narodnosti. Po končanem koncertu spremili so dijaki nekatere poslance domov.

— (Sličice iz Kranjske.) Čška pisateljica Gabrijela Preissova je izdala v knjigi „Ideali“ šest črtic iz slovenskih logov pod naslovom „Silhouette s Kranjske“. Jedno od teh prinaša tudi zadnji „Vienac“ v hrvaškem prevodu.

— (Jugoslovska akademija v Zagrebu.) Bivši profesor na univerzi conte Kosta Vojnovič, ki je bil nedavno umirovljen, voljen je tajnikom jugoslovske akademije.

— (Posestvo Pakrac na Hrvatskem) iz Kendlerjeve konkurzne mase kupila je neka belgijska družba za 880.000 gl.

— (Staroslovensčina) in glagolsko pismo začel je učiti profesor Denunzio na papeškem zavodu sv. Apolinara v Rimu. Sv. oče papež ustanovil je tudi v vatikanski knjižnici mesto pisarja za slovenske jezike.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Belgrad 14. decembra. Kralj Aleksander posetil bode prihodnje spomlad sultana. Po naročilu regentsva naznanil je poslanec Gruič to visoki porti.

Sofija 14. decembra. Knez Ferdinand namerava baje preustrojiti bolgarsko vojsko po nemškem vzgledu. Bolgarski častniki bi šli v to svrhu v kako nemško vojaško akademijo. Konjištvo bi se znižalo, pehota in topničarji pa pomnožili.

Draždane 14. decembra. Princ Georg padel danes, ko je jezdil na sprehod, s konja ter si zlomil levo ključnico.

Berolin 14. decembra. „Wolfov bureau“ poroča iz Sofije: Ker je bolgarska vlada odbila pismeno zahtevo francoskega zastopnika, da se iztiranemu žurnalistu Chadourne-u dovoli vrniti se v Bolgarijo, naznanil je francoski zastopnik, da so diplomatične zveze z Bolgarijo pretrgane.

Dunaj 15. decembra. Buletin o zdravju nadvojvode Sigismunda: V jutro bolnikovo stanje še vedno skrajno vznemirjajoče in nevarno.

Dunaj 15. decembra. Nadvojvoda Sigismund umrl danes popoldne.

Rio Janeiro 15. decembra. Reuterjevo poročilo: Včeraj začel se v San Paulu upor, ki ima svrhu odstraniti guvernerja.

Razne vesti.

* (O navadah kronanih glav mej govorjenjem) poroča Pariški „Figaro“ nastopne podrobnosti: cesar Viljem vleče prav energično svoje brke, kralj Umberto jih nežno gladi, ruski car se za roko preko sredine glave, princ Waleški namizkuje z levim očesom, princ Edvard, njegov brat, polaga prst na obradek, khedive egiptski premikuje levo nogo sem ter tja.

* (Ljudska predavanja.) Oggerski trgovski minister Baros sklical je za dan 3. januarja bodočega leta veliko konferenco, ki se bode posvetovala o sredstvih, kako bi se dala prirejati popoldanska nedeljska predavanja za tovarniško in komercijelno službujoče osobje.

* (Več bavarskih tovarn) za izdelovanje stekla za zrcala ustavilo bode z novim letom delo za dva meseca, ker nedostaja naročil.

* (Hripa mej konji.) V Welsu začela se je hripa mej konji posebno tudi v dragonski vojašnici. Mnogo konj pobrala je že ta bolezen v mestu in tudi v okolici.

Listnica uredništva:

Vsem gg. dopisnikom, ki so nam doposlali razne dopise, izrekamo srčno hvalo, ob enem pa jih prosimo, naj blagovolijo potrpeti. Obilica gradiva ne dopušta nam, da bi vsem mogli ustreči tako hitro, kakor želimo. Prijavitelji bodemo dopise, kakor hitro nam bude mogoče.

Anatherinova ustna voda in zobni prašek

ohrani usta, krepiča čeljustno meso ter odpravlja slabo sapo iz ust.

Jedna steklenica ustne vode velja 40 kr.; jedna škatlja zobnega praška 20 kr.; 12 steklenic 4 gld.; 12 škatelj samo 2 gld. (81-152)

Lekarna Piccoli, „pri angelju“, v Ljubljani, Dunajska cesta. Naročila se izvršujejo z obratno pošto proti povzetju zneska.

„LJUBLJANSKI ZVON“
stoji
za vse leto 4 gld. 80 kr.; za pol leta 2 gld. 30 kr.; za četrto leta 1 gld. 15 kr.

Loterijske srečke 12. decembra.

V Trstu: 12, 22, 4, 81, 25.
V Linci: 83, 54, 55, 11, 12.

Tujci:

14. decembra.

Pri **Maltči**: Friedman, Traun s Dunaja. — Weiss iz Bele peči. — Hofman iz Prage. — Kochler iz Solnograda.

Pri **Stonu**: Čuden iz Trbovelj. — Cambiagio, Fanini iz Trsta. — Spitz iz Pečuba. — Holand, Arnstein z Dunaja. — Arko iz Zagreba. — Lapajne iz Idrije. — Utitz iz Prage. — Lambert iz Inomosta. — Bettheim, Eisler iz Vel. Kaniže.

Pri **južnem kolodvoru**: Kohlmeier iz Opatije. Pri **bavarskem dvoru**: Geržina iz Št. Petra.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm.
14. dec.	7. zjutraj	726.9 mm.	6.0° C	sl. vzh.	obl.	0.00 mm.
	2. popol.	726.4 mm.	8.6° C	sl. zah.	jasno	
	9. zvečer	729.6 mm.	3.0° C	sl. vzh.	jasno	

Srednja temperatura 5.9°, za 6.9° nad normalom.

Dunajska borza

dné 15. decembra t. l.

	včeraj	—	danes
Papirna renta	92.45	—	92.95
Srebrna renta	92.10	—	91.95
Zlata renta	108.75	—	109.15
5% marcna renta	102.25	—	102.30
Akcije narodne banke	1008.—	—	1008.—
Kreditne akcije	283.50	—	283.75
London	117.90	—	117.85
Srebro	—	—	—
Napol.	9.36	—	9.36 1/2
C. kr. cekini	5.60	—	5.61
Nemške marke	57.97 1/2	—	57.97 1/2
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	134	gld. 50 kr.
Državne srečke iz l. 1864	100	179	—
Ogerska zlata renta 4%	105	25	—
Ogerska papirna renta 5%	101	25	—
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	121	50
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	115	25	—
Kreditne srečke	100 gld.	185	25
Rudolfove srečke	10	19	50
Akcije anglo-avstr. banke	120	152	75
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	219	—	—

Janez Jax, Ljubljana.
Tovarniška zaloga (987-9)
šivalnih strojev.
Ceniki, kdor jih želi, pošiljajo se frankovano in brezplačno.

JANEZ OGRIS
puškar
v Borovljah (Ferlach) na Koroškem

izdeluje in prodaja vsakovrstne nove puške in revolverje ter vse lovske priprave, patrone ter drugo streljivo po najnižjih cenah. — Puške so vse preskušene na ces. kr. izkuševališči ter zazuamenovane z znamko tega zavoda. (175-80)

Za izbornost blaga jamči izdelovatelj. Stare puške popravljajo se ceno. Ceniki pošiljajo se brezplačno.

Veliki krah!

Vsed ameriškanskih carinskih razmer kupil sem vso zalogo neke velike, slavnoznane

tovarne ogrinjač

za izredno nizko ceno in prodajam po neverjetno nizki ceni

gld. 1.40

debelo, gorko in nepoškodljivo ogrinjačo, katere koli barve, s krasnim obrobkom in s prami, poldrug meter dolgo in poldrug meter široko.

Podviza naj se torej vsak, da naroči, dokler je še kaj v zalogi, kajti vsakih 100 let se ponudi taka prilika le jedenkrat. — Dobiva se proti gotovemu plačilu ali po povzetju pri znani pošteni firmi

Jožef Chyba, razpošiljalnica
na Dunaji. (1068-8)

KAROL TILL

Špitalske ulice 10. Ljubljana. Špitalske ulice 10.

Pisni papir in zavitki v kasetah in zavojih. Četrtnica ali osmerka z naglavnimi okraski ali napisi. **Vizitnice**, litografovarne ali tiskane (najbolj moderna oblika). **Vsakovrstne potrebščine za pisarnice ali pisalne mize**: podloge za pisanje, tintniki, podstavki za držala, obtežniki, ravniki, sušilni zvitki, pečatila iz prozevine, sušilni kartoni itd. itd. **Trgovske knjige, kopirne knjige, beležnice**, glavne knjige, ozke strazze, folijo knjige, kvart-knjige, kazala, upisne ali povzetne knjige, knjige beležnice, beležnice za perilo. **Ljudski koledarji**, pisni in stenski koledarji, koledarji za beležke, koledarji z listki in za listnice, žepni in denarnični koledarji, patentovani stebrični koledarji, dijaški koledarji in skladni koledarji v veliki izbiri. (456-27)

V „Narodni Tiskarni“ se dobivajo:

Dijaški koledar
za leto 1891/92.
Cena 80 kr., po pošti 85 kr.

Skladni koledar
(Blook)
za leto 1892.
Cena 50 kr., po pošti 60 kr.

Stenski koledar
za leto 1892.
Cena 25 kr., po pošti 28 kr.

Spretne agente

vsprejme pod ugodnimi pogoji in s stalno plačo dobro znana in v Avstriji razširjena **zavarovalnica za življenje**. — Poudbe, v katerih je navesti reference, pošiljajo naj se upravnistvu tega lista. (1008-12)

Javna dražba.

Pri ekonomatu tukajšnjega o. kr. finančnega ravnateljstva prodajalo se bude **dne 29. decembra 1891. l.** ob 10. uri dopoldne okolu 1000 kilogramov **skart-papirja** proti takojšnjemu plačilu. (1080)

Ljubljana, dne 15. decembra 1891.

Mejnarodna PANORAMA
v Ljubljani
na Kongresnem trgu v „Tonhalle“.

Odprta vsak dan od 2. ure popoldne do 9. ure zvečer. — Ob nedeljah in praznikih od 10. do 12. ure dopoldne in od 2. ure popoldne do 9. ure zvečer.

Ustoppina za osebo 20 kr. 6 ustopnic se dobi za 90 kr. Otroci 10 kr.

Od nedelje dne 13. t. m. do uštete srede dne 16. t. m.:
X. serija: (986-25)

Švica in Montblank.

Oklic!! Na vse čitatelje!

Pooblaščen sem, da spravim blago hitro v denar, prodati 1000 komadov jako elegantnih, dobro idočih in na sekunde regulovanih

Washingtonovih remontoir-ur

zgolj proti povrnitvi carine, troškov in poštnine, torej za vsako ceno. Proti povzetju **gld. 2.60** dobi vsakdo to prekrasno remontoir-uro s kristalnim ploščatim steklom in mehanično pripravo za kazala, katero je navijati brez ključa.

Kdor hoče kupiti dobro, ceneno in jako solidno remontoir-uro in to za neverjetno nizko ceno

gld. 2.60

naj se podviza, da jo naroči čim prej mogoče, dokler je še kaj v zalogi, kajti taka prilika se ponudi redkokdaj. — Dobiva se po povzetju od firme

Jožef Chyba, razpošiljalnica
na Dunaji. (1068-3)

Za Božič in Novo leto
priporoča
vizitnice in vošilne karte
„Narodna Tiskarna“ v Ljubljani.

V četrtek dne 17. decembra
izideta
I. in II. zvezek
Levstikovih zbranih spisov.
Urédil
Frančišek Levec.

Levstikovi zbrani spisi obsezali bodo pet zvezkov, in sicer:

I. zvezek: Pesni. — Ode in elegije. — Sonetje. — Romance, balade in legende. — Tolmač.

II. zvezek obseza: Otroče igre v pesencah. — Različne poezije. — Zabavljice in pušice. — Jéza na Parnás. — Ljudski Glas. — Kraljedvorski rokopis. — Tolmač.

III. zvezek bode obsejal: Povesti in potopise.

IV. zvezek: Kritike in znanstvene razprave.

V. zvezek: Doneske k slovenskemu jeziku! ju.

Cena vsem mehko vezanim zvezkom je v naročevanju 10 gld. 50 kr., v platno vezani stanejo 13 gld. 50 kr., v pol francoski vezbi 14 gld. 50 kr., v pol usnjeni prekrasni vezbi 15 gld. 50 kr. (1079-1)

Naroča se pri založništvu:
Ign. pl. Kleinmayr & Fed. Bamberg
v Ljubljani.